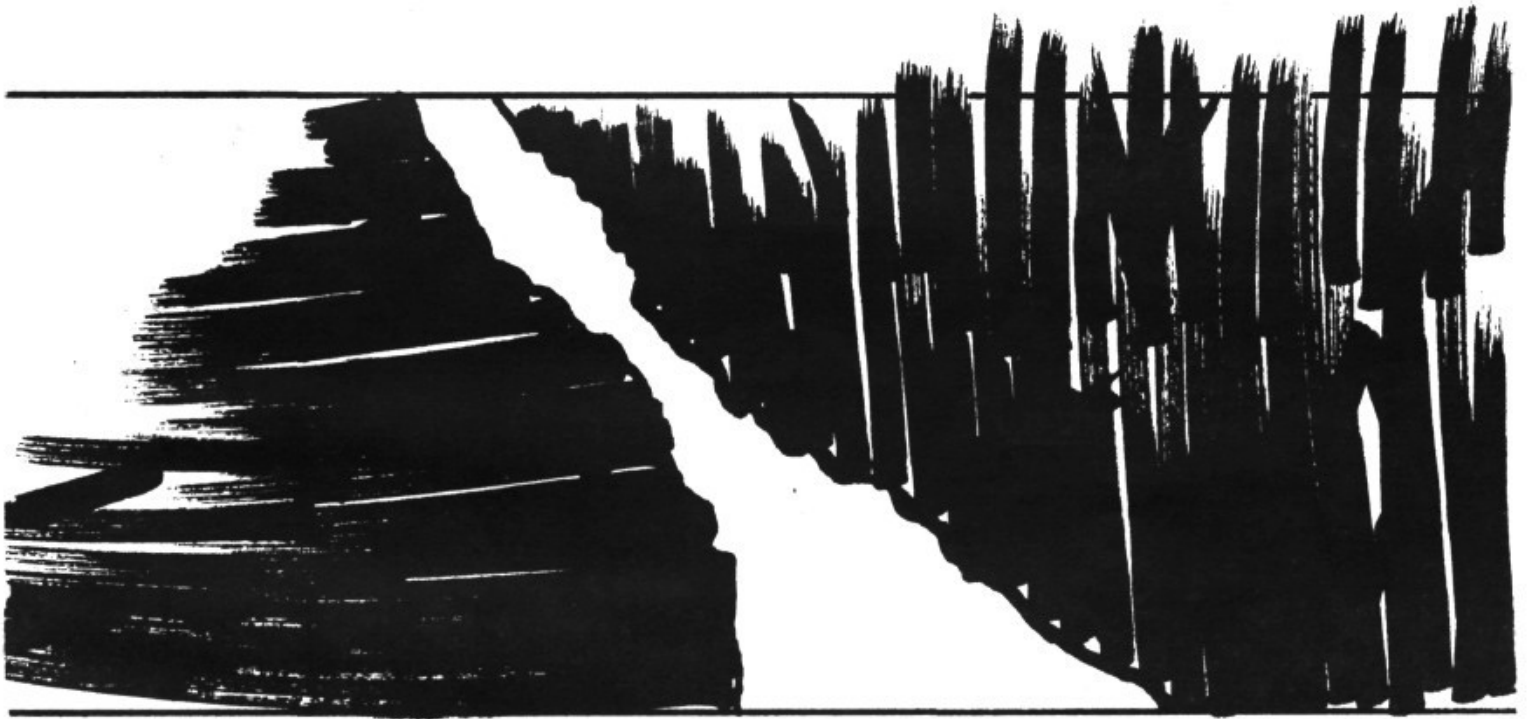

FENT CARRERANY

Revista de l'Associació Cultural
"Fent Carrerany".

Maria de la Salut.

Nº 0 - Juliol 86.

EDITORIAL

SUMARI

L'Amo en Xesc de Son Cloquis, . . .	3
Una Aventura Distinta	4
Pàgina Bíblica	5
Cap a Una Escola Mallorquina . . .	6
Demografia	7
Ineptes	8
Bollit de Notícies	9
Macià Ramis Mas	10
Passsssa amb els vostres vots, . . .	11
Titís?	12

Nº Depòsit Legal: PM-457/1.986

CONSELL DE REDACCIÓ

=====

Josep Lluís Corresa
 Magí Ferriol Bauza
 Pere Fons Pascual
 Jaume Mestre Llompart
 Joana Maria Queralt
 Maria Jerònia Quetglas

COL·LABORADORS

=====

Antònia Pozo
 Enric Pozo
 Maica Lozano

Amics:

Quantes vegades els nostres desitjos d'amillorament pel nostre poble han quedat en això; desitjos, aspiracions no realitzades per ventura per una manca d'empenta, de decisió, d'acord col·lectiu! Tots sabem que la primera passa és la que fa més peresa donar, però també la més necessària a l'hora de començar una tasca, d'obrir camí, especialment quan s'ha de donar totsol.

És per això que cal unir-se. Renunciar a la crítica destructiva, fer carrerany cap a un objectiu comú: Fer poble.

I això vol dir coneixer-nos, respectar-nos i disfrutar amb alegria tot allò que és nostre.

Amb aquesta idea ha nascut l'Associació FENT CARRERANY, la qual vos convida a ser conreadors de la vida del nostre poble, de la seva cultura i del seu futur. Aquesta revista que avui comença a treballar vol ser una de les seves eines.

Tothom està convidat a participar en la tasca.

Redacció

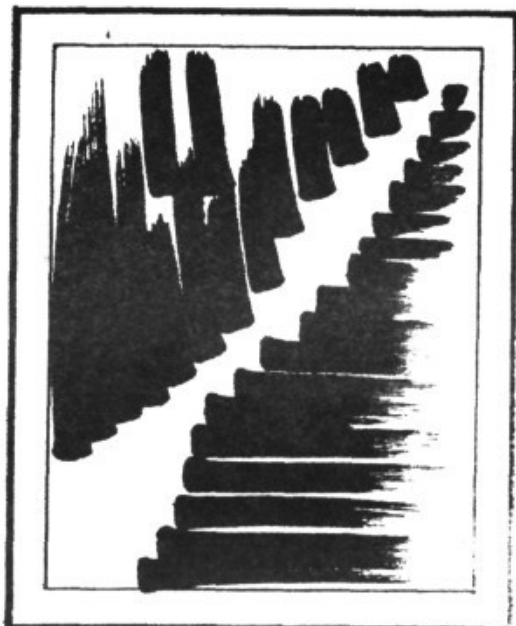
ASSOCIACIÓ CULTURAL FENT CARRERANY

Fa uns mesos, cap el Febrer, quan feia tant de fred i feia peresa sortir de casa, un grup de gent interessada en temes culturals, esportius, educatius, etc. ens reunírem per parlar de com posar en marxa una Associació on hi cabessin totes aqueixes coses. Es començà a parlar d'Estatuts, de local, de ràdio, de revista.

Es nombrà una gestora formada p'En Rafel Oliver, N'Antoni Mestre, Na Joana Maria Queralt i En Magí Ferriol que s'en cuidarien de la legalització dels Estatuts i amb ells, l'Associació.

Ara, quan ja han passat quasi sis mesos, ja tenim els Estatuts presentats a Govern Civil, el local és al Carrer Major, 9, on hi tenim l'emissora de Ràdio Maria, surt el primer número de la nostra revista i tenim ja una cinquantena de socis.

Volem animar a tots els interessats a que s'associïn (just són 100 pessetes mensuals) a fi de què en un plaç curt es pugui fer una Assemblea General, nombrar Junta Directiva i començar les altres activitats previstes pera complir els fins de l'Associació.

Història de la Nostra Gent

L'AMO EN XESC DE SON CLOQUIS AUTODIDACTA I BONDADOS.....

Va néixer el dia 6 de novembre de l'any 14, aquí, a Maria i va començar a interessar-se de petit per cant popular pagès, es fixava amb els majors que allà a Son Gili, a on ell vivia amb els seus, tocaven sa guitarra quan es vespre tenien una mica de descans de ses seves tasques, i es plegaven uns quants per passar es temps el millor possible i oblidar un poc sa misèria que els tenia allà.

Tot això, es va acabar un grapat d'anys després amb s'arribada des ball d'aferrat va quedar un tant antic.

Sa primera guitarra, li va comprar son pare a Ciutat quan tenia deu anys. Fins l'any 72 quan En Mateu Cladera el va presentar a un concurs a Llubí, després de que aquí a Maria hagués guanyat un petit certamen local, va anar reprimint s'afició que tenia; des d'aquest moment, va fer sortides amb En Biel Caragol de Sineu i va cobrar es primers i únics doblers que sa seva afició li ha donat.

En Tomeu Ensenyat, director de s'escola de Música i Dansa de Mallorca es va interessar perquè formàs part des seu grup i a partir d'un congrés que es va fer a ne's Teatre Principal de Ciutat l'any 78, ja ha anat sempre amb ell.

Fruit d'aquesta col·laboració, encara que hagi tocat sempre d'una manera independent fent sols a ses actuacions de s'Escola, ha conegut, L'amo En Xesc, ciutats que en un principi, quan aprenia d'orella allà a Son Gili, no sabia ni on eran: Munich, Paris, Saragossa, etc...

Tot això de conèixer s'èxit a ses velleses, li pesa un poc encara que tengui s'esperit jove.

Li hagués agradat tenir fonaments tècnics i coneixements musicals per poder fer millor sa seva labor damunt un escenari.

Es record més emotiu que tè davant es públic, és es de Munich, on a s'Estadi Olímpic, ses mambelletes de mils de persones una vegada acabada sa seva actuació feren que ploràs d'emocinat.

Aquest sentiment encara, que no tan intens, el sent cada vegada que canta pels altres i li agraeixen amb ses mambelletes. Li agrada més es reconeixement des públic que s'importància de s'escenari.

Actua davant qualsevol gent i d'una forma totalment desinteressada a ne's fons intenta aficionar a s'espectador a fi de que sa cançó popular no es perdi.

Segons ell, aquesta cançó es

va degradant degut a que, es joves instrumentistes i cantadors, rectifiquen damunt s'original i pensa que es públic és més damunt sa seva música a mida que ens allunyam de Mallorca. Mai olvidarà el que va passar tant a Alemanya com a França. Allà s'espectador, pareix un estudiós de sa materia.

Retirat des de fa vuit anys, feia feina a ne's camp, l'espanta s'avan de sa tècnica i es coneixements que cada dia es van tenint.

Sa seva gran il·lusió artística i en bona mida també personal, és que l'any que ve pugui assistir, ja sigui com espectador ó com integrant de s'Escola de Música i Dansa, al Campionat Mundial que es celebrarà l'any que ve a Ciutat, Deu ho vulgui.

Jaume Mestre.

A qui no li agraden les aventures, fer una cosa diferent a les que sol fer normalment, tenir ganes de canviar una mica. Si us ha passat pel cap aquesta idea o teniu aquest desig, us acon- sellam que llegigueu "HISTORIA INTERMINABLE"

escrita per Michael Ende.

Aquest llibre és una història amb mils i mils d'aventures. Hem agafat un trosset del començament perquè és bastant representatiu i és una anècdota bastant exacta de la sensació que es té quan s'emprèn la mera-

vellosa llegir. "Les passions humanes són un misteri, als nins els passa el mateix que als majors. Els que es deixen dur per aquestes passions no ho saben explicar, i els que no les han viscut mai no ho

poden comprendre. Hi ha homes que es juguen la vida per pujar una muntanya. Ningú, ni tan sols ells mateixos, poden explicar realment el perquè. Altres s'arruïnen per conquistar el cor d'una persona. Altres es destrueixen per no saber resistir els plaers de la taula... o de la beguda. N'hi ha que perden tot un joc d'atzar. Un parell creuen que només seran felïços a un altre lloc distint, i corren pel món durant tota la seva vida. I ja més pocs, també n'hi

UNA AVENTURA DISTINTA

Antonia
Pozo

Jerònia
Quetglas

i

capvespres sencers davant un llibre, amb les orelles que bullen i els cabells davant la cara, llegint i llegint, oblidat del món i sense adonar-se'n de què tenia fam o s'estava quedant gelat... Qui és que mai no ha

Ha que no descansen fins que no conseguen fer- se no poderosos, Amb tantes passions, hi ha tant de "Bastien i llibres". Bux" eren els qui no ha passat mai

companyia la vida li pareixia buida i sense sentit... Qui no conegui això per pròpia experiència és imprescindible llegir un llibre daurat a la portada del qual hi ha dues serps formant un òval: "Historia interminable".

plorat dissimuladament, perquè una història meravellosa acabava i havia de dir adéu a personatges amb els que havia fet tantes aventures, i als que estimava i i admirava, pels que havia tengut por i havia resat, i sense la seva

Llegit un secret amb la llum d'una menta, llanterna apagat i argument de son pare o sa mare, llegint i llegint, oblidat del món i sense adonar-se'n de què tenia fam o s'estava quedant gelat... Qui és que mai no ha

PAGINA BIBLICA

No em perdis amb els polítics sanguinaris, en els papers dels quals només hi ha el crim i els comptes bancaris dels quals són fets de suborns.
(Ernesto Cardenal)

Aquestes paraules consonen amb unes altres de la Bíblia en el llibre del Gènesi: "Què has fet del teu germà?, El crit de la sang del teu germà em clama des de la terra". I no reb més resposta que aquesta: "No ho sé, Què pot ser som el guardià del meu germà?".

A vegades l'egoisme és la tònica de tota la vida d'un home i el seu paper, com a comediant de l'escenari del poble, és trepitjar, esclafar com qui passa per damunt un carrerany de formigues.

Pens que aquesta nova revista que neix, que precisament es diu "Fent Carrerany", vol esser un camí nou, un camí on es respectin les llibertats, a on no s'engani, ni es trepitgi a ningú; un camí per on hi puguem passar tots, i on es deixi sentir els crits dels ofesos, dels qui no criden perquè no saben que la seva veu no val res, dels qui sempre han estat baix les botes dels vividors de torn, dels qui l'únic que s'han atrevit a fer és allargar la mà, rebre una almoina i, en sorda veu d'agraïment, han obert la boca per dir: Gràcies, Senyor.

Pere Fons

CAP A UNA ESCOLA MALLORQU

En aquest primer número de FENT CARRERANY he cregut que, el tema més escaient per a iniciar una sèrie d'escrits sobre Normalització Lingüística, és el de normalitzar la nostra llengua dins l'escola, tema que fa temps que duc entre cella i cella, intentant acostar els companys a la meua idea i esperant no desmoralitzar-me en l'intent. A més un dels punts de la nostra Associació és impulsar per tots els medis possibles, que la nostra llengua es faci "tan important" a nivell oficial, com ho és a nivell familiar.

Què entenc per una escola mallorquina? Idò, una escola mallorquina és aquella escola d'aquí, arrelada dins un medi ben mallorquí, amb una cultura, una història, unes cançons pròpies i, sobretot, una llengua pròpia. Perquè té tanta importància la llengua? Pensem que la llengua és el mitjà de comunicació que ens uneix amb els amics, amb els pares, germans... fins i tot amb el món animal i la natura. I encara més, és el lligam dels nostres pensaments, la qual cosa vol dir que ens uneix amb nosaltres mateixos. I aquí comença el fil del meu raonament. L'ensenyança de qualsevol infant no comença a l'escola.

Comença a l'instant del seu naixement i, si filam més prim, encara molt abans, amb tots aquells

actes, esdeveniments, etc., que afectaran a la seva futura vida. I des del naixement fins que arriba a l'escola, l'al·lot fa l'aprenentatge més intens de tota la seva vida, és un continu jugar amb tot allò que l'envolta. Descobreix el món i a poc a poc dins el seu petit cervell es van formant imatges que, així com aprèn a parlar, s'associen als seus noms. I aquest primer aprenentatge es fa en mallorquí, perquè així li parlem els que l'envoltam. Però, arriba un moment que tot això es trabuca. És el moment en què l'infant es duit a l'escola. La nostra escola. Aquí hi troba companys mallorquins, mestres mallorquins, mètodes de lectura castellans, mètodes d'escriptura castellans, llibres castellans, etc. EN AQUEST MOMENT ES ROMP L'HARMONIA DEL SEU APRENTATGE. Aquella paraula que sempre ha sentit i dit d'una manera ara la sent i l'ha d'escriure d'una altra. Això, i no són paraules meves ja que als grans pedagogs em remet, és rompre el procés natural de l'ensenyament i posar per davant els interessos d'una llengua externa, al desenvolupament psicològic de l'infant.

I aquest procés erroni es manté any rera altre sense fer res canviar-lo. Això té moltes conseqüències: Dins la llengua parlada una continua

mescladissa de paraules castellanes i catalanes parlant amb qualsevol d'ambdues llengües; dins la llengua escrita, si ho fan en català, temen les faltes d'ortografia ja que no coneixen les normes i si ho fan en castellà, de la qual coneixen les normes, o al manco han tengut els mitjans per aprendre-les, no se saben expressar ja que ells pensen d'una altra manera i no ho fan d'una manera personal, mancant l'originalitat.

I N A

Basta recordar el baix nivell, tant de participació com de contingut, del passat concurs de Redacció convocat pels caçadors, del qual vaig esser jurat.

Fa uns anys, aquest canvi de l'ensenyança castellana a la catalana, no era possible per raons polítiques. Però en aquests moments, si ho volem fer, ho podem fer. Tenim una legislació que encara que no ho favoreix no hi posa traves. Es tracta de que tots els afectats, professors i pares sobretot, es consciencien del problema i agafin la decisió

Magí Ferriol

DEMOGRAFIA

BENVINGUTS

Francisca Mª Castelló Bergas, va néixer el 8 de maig.

Guillem Mayol Pol, el dia 13 de juny.

PRIMERES COMUNIONS

Catalina Mas Moragues	Daniel Estarellas Massanet
Eulàlia Mas Colombram	Joana Aina Castelló Castelló
Joan Carbonell Perelló	Bartomeu Ginard Llull
Miquel Tugores Ferriol	Martí Mas Ferriol
Antònia Matas Mas	Guillem Carbonell Roca
Catalina Ginard Mas	Magdalena Payeras Vanrell
Joan Femenia Castelló	Joana Maria Femenia Castelló
Joan Seguí Artigues	Llorenç Seguí Artigues
Rafel Mas Bergas	Guillem Mas Bergas
Catalina Perelló Roig	Pere Ferriol Mas

(Que cresquin en llibertat)

JÀ L'HAN FETA

Antoni Salom Curiel i Catalina Crespí Salom

Bartomeu Mas Perelló i Margalida Maria Garau Gelabert

Guillem Font Mestre i Joana Maria Castelló Mas

(Que tot sigui felicitat)

ENS HAN DEIXAT

Joan Pastor Gual, nascut el 22-11-1893 i domiciliat al carrer Església, 21, morí el 30 de Maig.

Joan Colombram Mieres, nascut el 6-10-1898, vivia a la Carrera Plana, 41 i ens deixà el 2 de Juny.

Andreu Planas Ramis, va néixer el 18-7-24, vivia a La Raval, 86 i ens deixà dia 12 de Juny.

Pedro Ferriol Ribot, nascut el 25-6-1899, tenia el seu domicili al carrer Sol, 13 i morí el dia 13 de Juny.

Beneta Perelló Mestre, nascuda el 28-9-08, viva al carrer Santandreu, 21 i ens deixà el dia 25 de Juny.

(Tinguem un record per tots ells)

INEPTES

La vertadera preocupació dels pares són els fills. Per això em vaig sentir indignada quan al Ple del cinc de juny vaig poder sentir de la boca de Na Catalina Ferragut, l'apotecària del nostre poble, la denúncia d'un fet que a tots ens deixà astorats: "L'aigua de l'escola de Ses Nines podria estar contaminada", motiu pel qual els nins no haurien de beure de la dita aigua.

En la mateixa intervenció, ens dàrem compte de l'estat deplorable, jo diria "tercermundista" de tota la instal·lació que alberga i condueix l'aigua fins a un dipòsit, la tapadora del qual no reuneix les mínimes condicions higièniques i que està situat dins els wàters. Sobre aquest mateix assumpte, Isabel Mestre, directora de

FORLE

L'Escola, també informà que feia estona que aquest tema estava en coneixement de l'Ajuntament.

Senyor Batle: Els temes de urgència es tracten, com la mateixa paraula indica, amb URGENCIA i no hem d'esperar "que nos pellizquen el culo" per a tractar-los a un ple. Si vostès tenien coneixement d'això de mesos enrera... Com és que no estava ja solucionat? o és que hi ha que esperar a que es declari una "epidèmia" entre la nostra població infantil, perquè es facin les coses al seu temps amb dos dits de seny?

Sobre tot, aquí pareix ser que les coses que es fan, certament poques, es fan "chapuцеando" i això ha estat la gota que fa vessar el tassó, perquè, SENYORS DE LA SALA, estam jugant en la SALUT dels nostres INFANTS, que no tenen absolutament la culpa de les ineptituds d'alguns dels seus majors, que fins fa ben poc no s'han preocupat de dotar-los d'un espai adequat on poder jugar, i si el tenien, (cas del camp d'esports) era amb risc de sofrir qualche contratemps, ja que aquestes instal·lacions municipals es troben en tal deplorable estat de conservació, que més pareixen un abocador de fens que un camp d'esports.

Però no acaben aquí tots els perills als que estan exposats els nostres al·lots; els caps de setmana, la nostra Plaça d'Es Pou sembla més una "Via de Cintura" que altre cosa, de la quantitat de vehicles que passen continuament per ella. Es que costa tant tancar-la? O també hem d'esperar que passi, DEU no ho vulgui, alguna desgràcia?

A fi de comptes, Senyor Batle, dur un Ajuntament no és tan sols recollir subvencions i adjudicar obres. Hi ha moltes altres coses que es poden i s'han de fer. No han d'ésser ministres per entendre-ho.

MAICA LOZANO.

BOLLIT DE NOTICIES

LES NOVES PLAQUES

De fonts ben informades podem dir que que les plaques amb els nous noms dels carrers de Maria, disfruten de bona salut, i fins i tot que ja fa més d'un mes que estan detingudes a l'Ajuntament i no n'hi ha cap que s'hagi esborrat... "De moment".

LES PAPERERES

Gran part de les papereres que ja fa més d'un any que són tancades a l'Ajuntament, se sap de bon trellat, que comencen a patir anèmia, ja que aquestes coses que foren inventades per menjar molt, per això tenen la boca tan grossa. Esperem que prenguin urgentment mesures perquè tota la gent, al carrer, les pugui donar menjar tal com es fa amb els colomins a la Plaça d'Espanya de Ciutat.

CONSULTA DE METGE I PRACTICANT

La neteja del consultori del metge i de l'ATS del nostre poble es continua fent un pic a la setmana, com manen els rigorosos canons d'higiene del nostre Ajuntament. Esperem que en el nou consultori i degut a la inflació sigui, al menys tres pics a la setmana.

RETORN

El dia 18 de Maig tornà de Ciutat la imatge de Maria, essent motiu de festa i celebració per tota la gent del poble.

El sarau que es montà fou d'allò mai vist i serà recordat durant molts d'anys com una de les festes més populars que hi ha hagut aquí.

CONSELL ESCOLAR

Des del passat mes d'Abril han tingut lloc les distintes votacions per a elegir els membres del Consell Escolar del nostre col·legi. Acabat el procés, aquest són els membres elegits:

PARES:

Bartomeu Monjo
José Luis Corressa
Pere Ginard.

MESTRES:

Isabel Mestre
Ana Maria Barón
Joana Mª Colombram
Magi Ferriol.

ALUMNES:

Rafel Mascaró
Rafel Pozo.

AJUNTAMENT:

Pedro Mulet.

INAUGURACIÓ

El diumenge abans de les eleccions s'inaugurà amb tota POMPA I FAST i amb l'assistència de totes les autoritats possibles, la Unitat Sanitària de Maria de la Salut (heu vist mai un títol tan paradoxal).

Ara esperem que no tardi altres tres anys a entrar en funcionament!

Per cert que el batie ha dit que això és el que esperaven per a col·locar les papereres.

CERQUEN

En Pep Lluís, una Unitat Sanitària oberta,

En Pou, un pis,

En Toni, Na Xisca,

En Magi, En Xisco,

Es batle, es municipal,

El bisbe, el capellà,

I els al·lots, les papereres.

CAMP D'ESTIU

Del dia 16 al 20 de Juliol es farà a Lluç una acampada a la que hi poden prendre part tots els al·lots de Maria de 10 a 14 anys.

ESGLÉSIA

S'han apuntat quaranta dones per netejar l'església. D'entrada és un bon nombre, però el capellà creu que és possible arribar a VUITANTA.

EXCURSIÓ A LA MAR

De cantadors i escolans, el dia sis de Juliol, Aniran per devers Llevant.

TORNEIG

El quart torneig de futbolsala començarà dia 6 de Juliol a les 5 de l'horabaixa (hora amunt, hora avall), és per desembafar un poc de l'empatx dels mundials.

ESPORTS

MACIÀ

RAMIS MAS

**EL MILLOR JUGADOR
DE LA HISTORIA
DEL FUTBOL
MARIANDO.**

Com a tota secció esportiva que comença dins una revista local, allò que és fàcil és parlar de futbol, malgrat no se destaquí res en concret, però el nostre cas no és aquest, degut a què a Maria tenim el jugador més destacat de la segona divisió (títol concedit per tots els mitjans de comunicació de les Illes) i sense dubte el jugador més important que ha sortit de la nostra vila des de què hi ha futbol ençà; ell és en Macià Ramis. La seva trajectòria encara és ascendent i tots els veïns i afeccionats, esperen que arribi a fites més altes.

Macià Ramis, la senzillesa d'un jugador

Parlar de l'evolució d'en Macià, és una labor gratificant per qualsevol persona que estimi l'esport com un fet de superació i no de rivalitat.

Aquest jove, va néixer a Maria el 18 de Juny de 1964; des de molt petit ja encaigava qualsevol objecte que tingués relació amb una pilota. La seva inquietud per aquest esport era evident. Quan no estudiava -va esser molt bon estudiant- el podiem trobar al camp de futbol o bé a la nostra plaça on la seva família

hi té un cafè. Tampoc mai desaprovava les ocasions en què els clients del bar o els amics li brindaven per assistir o observar els millors jugadors i equips de les illes.

Era un autèntic autodidacta del futbol; moltes tècniques i jugades les va aprendre a través de l'observació, però mai ha descuidat la seva preparació física.

La vanaglòria no ha existit mai dins el seu joc, no ha tengut complex de superioritat sinó que la senzillesa ha predominat dins la seva vida esportiva.

Després d'haver analitzat la vida esportiva, varem creure oportú mantenir una petita xarxa amb ell.

Hem recordat les passes que has fet dins el món futbolístic;

¿Podries afegir qualche cosa que per tu hagi estat la més relevant?

" He de resaltar el suport que he tengut de sa gent des meu poble, així com de moltes persones de diversos punts de les illes, que m'han estimulat dia a dia per aconseguir fites més elevades ".

L'afecció de Maria, demana ¿ Quins són les teves aspiracions ?

" Com tot jugador arribar a la 1ª Divisió Nacional, i si no pot esser aconseguir tot lo possible dins la divisió que actui ".

Fa uns anys que sortien a Maria grans jugadors , pot esser que tu hagi estat el darrer, ¿ Per què creus que el futbol de la nostra vila ha quedat estancat ?

" El problema de Maria és que no hi ha futbol de base i que falten persones especialitzades per pujar la gent jove, sense despreciar la labor de N'Esteve Mas Ferriol, s'únic home que ha treballat sa cantera".

¿ Què diries als joves, que des de petits volen

emular els grans jugadors, com ha estat el teu cas?

" Primer de tot, molta voluntat i sacrifici. Després que no se conformin mai, ja que sempre podem donar més de si ".

Finalment, la pregunta clàssica: A on jugaràs l'any que ve?

" Tenc contracte amb el Manacor, i no faig compte canviar de club, encara que he rebut ofertes d'equips de categories superiors, però degut a la feina que

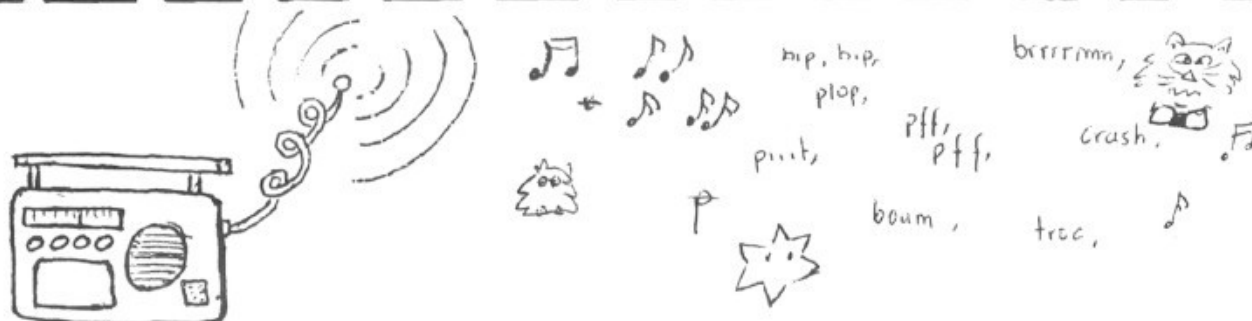

he començat aquest mes en es Banc de Sabadell, no me permet dedicar-me per absolut a n'es futbol ".

Al final d'aquest reportatge-entrevista, En Macià Ramis ens va voler dedicar aquestes paraules:

"Don ses gràcies a sa revista FENT CARRERANY, per haver-se'n enrecordat de jo, i tot s'exit que he tengut amb es futbol, voltros el pogueu superar periodísticament".

ENRIC POZO

RADIO MARIA 103 F.M.

HORARI D'ESTIU

DE DILLUNS A DIVENDRES:

DEMATI.....De les 12 a les 14 hores,

DECAPVESPRA.....De les 18 a les 20 hores,

DISSABTES.....De les 12 a les 16 hores,

PROGRAMES:

Dilluns.....Esportiu Maria, comentaris IV Torneig de Futbito,

Dinarts i Dijous...Conèixer els Clàssics i Siau qui sou,

Dimecres.....Rondaies,

Dissabtes.....Barrufets, Esport Setmanal, Bimbolles en l'aire,

TOTS ELS DIES.....Notícies i Música a TOPE,....

PASSSSSA AMB ELS VOSTRES VOTS, TITIS?

PARTITS	GENERALS 01-03-79	AUTONOM. 03-04-79	MUNICIP. 03-04-79	GENERALS 28-12-82	MUNICIP. 01-04-83	GENERALS 22-06-86
A.P.	-	-	-	506	535	426
P.S.O.E.	353	412	421	443	460	354
U.C.D.	735	672	661	78	-	-
C.D.	38	2	-	-	-	-
P.C.E.	37	56	76	7	-	15
P.S.M.	11	21	-	15	-	13
C.D.S.	-	-	-	114	-	50
P.R.D.	-	-	-	-	-	309
U.M.	-	-	-	-	201	-
CENS	1,489	1,489	1,489	1,424	1,556	1,556
NºVOTS	1,204	1,153	1,168	1,179	1,196	1,192
PART. ≈	80,8%	77,4%	78,4%	82,7%	76,8%	76,6%

